

мани се редятъ, като вѣнецъ надъ подновенитѣ буйни лозя. Питамъ за Змеювитѣ дупки, за които съмъ слушалъ легенди:

— Ей тамъ сж—сочи ми Църкоолу — но сж затрупани отъ землетресението. Вече неможе да се влиза въ Богородичината стая.

Вървимъ все подъ синитѣ камани. Слѣдъ часъ стигаме до „Енюва булка“, — група канари, която отдалечъ напоения цѣла сватба. Спускаме се въ Джендемитѣ — страшни пропасти, възпявани като хайдушки мѣста, — и слѣдъ още часъ се изкачваме на Чуката, — високъ вѣрхъ надъ Ичера, отъ който се вижда Жеравна.

Незная, дали отъ чистия въздухъ, или отъ гледката, азъ се чувствавамъ вече съвсѣмъ добръ. Скачамъ бодро отъ изморения си конь и се отдавамъ на съзерцание. Задъ мене е грамадниятъ масивъ на Матеевскиятъ балканъ, а прѣдъ мене, прѣзъ гори и долини, се е проснала на припекъ Жеравна. Турцитѣ я наричатъ Башъ-койой, сиречь Глава-село. Отъ тукъ тя наистина изглежда като глава на Балкана, съ оредѣли вече коси — кориитѣ, които се издигатъ надъ нея.

Не ме здържа въ Ичера. Жеравненци казватъ на подбивъ:

— Петименъ като ичеренецъ за слънце!

Селото е въ трапъ, край рѣката, сгушено подъ високия масивъ на Балкана та наистина слънцето слабо го засѣга. Бързамъ. И щомъ минахме р. Кобишлишница, азъ зарѣзахъ коня и тръгнахъ пешъ. Чудно хубава е тукъ младата джбова гора. Ето и ливадитѣ и жеравненската рѣка. Тукъ срѣщамъ посрѣщачитѣ си, дошле за риба. Цонко ме пита:

— Какъ да наготвимъ рибата?

Иска ли питане?

— Прѣсна риба, както и да се наготви, все е хубава!

Жеравна е курортъ... за жеравненци. Идватъ и външни хора, но тѣ още немогатъ да намерятъ ония удобства, които търсятъ. Кѣщи, квартири, има повече, отколкото трѣбватъ, но прислуга, храна, прибори — това само жеравненци могатъ да намиратъ колѣто и каквото имъ трѣбва. А Жеравна би могла да стане отличенъ курортъ — налице сж всички условия за това: квартири, въздухъ, вода, балкани... Потрѣбенъ е сѣмо прѣдприемчивъ човѣкъ, за да твори, да създаде поминакъ, да стане полезенъ и на себе си и на селото.

Лѣте азъ нестоя въ село. Днесъ въ жеравненската рѣка, утрѣ въ Разбуйна на хайдушкия кладенецъ, вдругиденъ въ Усойтъ, на Градо — грамаденъ конусъ надъ Котленското шосе,